

lægge for Statsrevisorerne Oplysninger, der viste, at man her virkelig havde at gøre med forberedende Arbejder. Naar jeg anfører dette, er det netop i Minde om en af disse Rejseudgifter i Fjor, nemlig den Udgift til Kaptajn Leigh-Schmidts Rejse, som er omtalt i Statsregnskabet for 1894—95. Da var der hverken for Statsrevisorerne eller for Mindretallet i Landstinget eller for Flertallet i Folketinget nogen Forbindelse mellem Udgiften og nogle forberedende ministerielle Arbejder. Hvis man blot fra Ministeriets Side gik saa vidt, at man, naar man kom med den Slags ubevilgede Punkter, saa samtidig tilstillede Statsrevisionen Oplysninger, der viste, at man her virkelig havde at gøre med forberedende Arbejder, saa vilde det være et Skridt til at hæve den Meningsforskel, som paa dette Punkt synes at være mellem Revisorerne og Administrationen. Der vil jo altid findes mange Grænseopspørgsmaal, hvor det er vanskeligt at afgøre, om Revisorerne eller Administrationen har Ret i sin Opfattelse. Og, som sagt, jeg gentager dette: Det drejer sig ikke om selve Realiteten, men blot om den formelle Side, at vi her have at gøre med et Beløb, som ikke er bevillet af Rigsdagen.

Vi komme saa til det Punkt under VI, som har givet Anledning til den eneste Indstilling, som findes af de to Statsrevisorer, de Herrer Hørup og Madsen-Mygdal. Der er egentlig heller ikke en Realitetsstrid her; i sin Tid blev det bestemt, at Staten vilde eftergive et Beløb paa 35,000 Kr. til Kolby Kaas Havn paa Samsø, naar Beboerne derovre havde skaffet et lignende Beløb til Veje. Dette Beløb er først kommet i Regnskabsaaret 1895—96, og derfor have vi her en provisorisk Gengang. Udvalgsflertallet maa naturligvis stille sig til denne Afskrivning af et Tilgodehavende paa samme Maade, som vi overhovedet have stillet os til de foreløbige Finansbevillinger, nemlig saaledes, at vi ikke godkende dem, idet vi ikke kunne anerkende, at en saakaldet foreløbig Finanslov er nogen Udgiftshjemmel. Som Følge deraf skal jeg begrænse mig til ganske kort at anmode det højtærede Flertal om her at følge Udvalgets Flertal og nægte Godkendelse af denne Udgift, samtidig med at vi ellers godkende det foreliggende Statsregnskab.

Som bekendt var der i Fjor for første Gang til Statsrevisorernes Betænkning knyttet en Betænkning over Aandssvageanstaltens Regnskab, og dette finder altsaa igen Sted i Aar. Udvalget er som

Helhed enigt i det Blik, hvormed det ser paa den Maade, hvorpaa Anstalterne hidtil ere blevne administrerede, særlig den Maade, hvorpaa deres Regnskab er blevet ordnet, og denne Enighed ville De finde fremkomme gennem de Udtalelser, som findes her i Betænkningen. Jeg tror ikke, at jeg behøver at gaa dem videre igennem, hvis der ikke enten fra det ærede Mindretals eller fra den højtærede Kultusministers Side ellers gives mig Anledning til at komme nærmere ind paa dem. Kun skal jeg omtale den Ejendommelighed, at man i 1896 har optaget to 5 pCts Laan. Altsaa, samtidig med, at man fra Folketingets Side i Fjor har søgt at komme bort fra disse høje Renteydelser, saa har den daværende højtærede Kultusminister optaget to Laan til 5 pCt. Der henstilles her ogsaa af Statsrevisorerne, om man ikke kunde gøre det paa anden Maade. Men, som sagt, jeg skal ikke udtale mig udførligt derom, medmindre den nuværende højtærede Kultusminister skulde ønske det.

Scharling: Jeg har ikke ret meget at føje til, hvad den ærede Ordfører har sagt. Det er kun paa et Par enkelte Punkter, at jeg ikke har kunnet følge det øvrige ærede Udvalg. Det gælder saaledes Punkt V. k., de af den ærede Ordfører omtalte Honorarer for Arbejder, der ere udførte efter Finansministeriets Ønske. Jeg har den Opfattelse, at saadanne Arbejder ikke altid kunne blive Genstand for en særlig Bevilling, og at Ministeriet maa have lidt fri Hænder til at søge den fornødne Assistance ved Forberedelse af Lovarbejder, hvor der kræves en særlig Sagkundskab, som ikke findes repræsenteret i tilstrækkeligt Omfang i selve Ministeriet. Jeg tror ogsaa, at de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører, vedrørende Punkt II. a., om Gendarmerikorpsset, beroe lidt paa en Misforstaaelse. Thi ganske vist have de to Statsrevisorer udtalt, at der overhovedet ikke har foreligget Statsrevisorerne noget detailleret Regnskab over Udgifter og Indtægter ved Ophævelsen af Gendarmerikorpsset, men efter hvad der er mig meddelt, maa dette knytte sig til Ordet „detaillerede“, idet der utvivlsomt er blevet forelagt et Regnskab. Det kunde i alt Fald være ønskeligt, om det var angivet, hvilke Detailler det var, man savnede. Fra de to Statsrevisoreres Side er der da heller ikke ytret noget Ønske i saa Henseende om yderligere Oplysninger. Naar der foreligger to forskellige Indstillinger, skyldes det den Omstændighed, at Flertallet